

2006. április 12-én benyújtott kereset – Vodafone España és Vodafone Group kontra Bizottság

(T-109/06. sz. ügy)

(2006/C 131/85)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Vodafone España, SA (Madrid, Spanyolország) és Vodafone Group plc (Newbury, Egyesült Királyság) (képviselők: J. Flynn QC, E. McKnight és K. Fountoukakos-Kyriakakos sollicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2006. január 30-án kelt, a spanyol CMT-hez intézett levelében foglalt határozatát; és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a Vodafone költségeinek viselésére a jelen eljárásban.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek kérik az Európai Közösségek Bizottságának a Spanish Comisión del Mercado de las Telecomunicacioneshoz („CMT”) intézett, 2006. január 30-án kelt levelében foglalt azon határozatának megsemmisítését, amelyet az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002/21/EK irányelv („Keretirányelv”) ⁽¹⁾ 7. cikke alapján fogadott el.

A vitatott határozatban a Bizottság, a Keretirányelv 7. cikkében szabályozott első fázisú vizsgálat végén, az irányelv 7. cikkének (4) bekezdésében szabályozott további két hónapos vizsgálat (második fázis) megindítása nélkül, jóváhagyott egy – a Bizottsággal a CMT által közölt – intézkedéstervezetet, amelyben a CMT ideiglenesen a következőképpen határozott:

- i) megállapítja, hogy a Vodafone és két másik vállalkozás (a Telefonica és az Amena) együttesen jelentős piaci erővel bírnak azáltal, hogy együttes erőfőlényrel rendelkeznek a nyilvános mobiltelefon-hálózat vonatkozásában a hozzáférés és híváskezdeményezés nagykereskedelmi piacán Spanyolországban; és
- ii) kötelezi a három vállalkozást, hogy válaszoljon a hálózataikhoz való hozzáférésre vonatkozó ésszerű igényekre, és hogy ajánljon ésszerű feltételeket a hozzáférési szolgáltatás nyújtására.

A felperesek előterjesztik, hogy a vitatott határozat megsérti a Keretirányelv 7. cikkét, mivel a Bizottságnak meg kellett volna indítani a második fázisú vizsgálatot, mivel

- i) fel kellett volna ismernie, hogy a CMT az intézkedéstervezetbe foglalt bizonyítéokra és érvelésre való hivatkozással nem indokolhatta volna az együttes jelentős piaci erőre vonatkozó megállapítást;

- ii) komoly kételyeket kellett volna támasztania azzal kapcsolatban, hogy a CMT a jelentős piaci erő fogalmát helyesen alkalmazta, a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően; és
- iii) komolyan kétségbe kellett volna vonnia azt, hogy a CMT minden releváns bizonyítékot összegyűjtött és megvizsgált.

A felperesek azt állítják továbbá, hogy a vitatott határozat a hasonló helyzetben lévő vállalkozások esetében egyenlőtlen bánásmóddhoz vezet, és az egységes piac akadályát képezi, mivel a határozat nincs összhangban a Keretirányelv 7. cikke alapján hozott más határozatokkal.

Végül a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette a felperesek eljárási jogait, mivel nem indította meg a második fázisú vizsgálatot, és mivel megfosztotta a felpereseket attól a lehetőségtől, hogy véleményyt nyilvánítsanak a Bizottság első fázisú vizsgálata során a Bizottság által a CMT-től kapott információkra vonatkozóan.

⁽¹⁾ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv („Keretirányelv”) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.).

2006. április 7-én benyújtott kereset – Inter-IKEA kontra OHIM

(T-112/06. sz. ügy)

(2006/C 131/86)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Hollandia) (képviselők: Jonas Gulliksson és Jens Olsson ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Walter Waibel

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a vitatott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot ezen eljárások és a törlési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: Az „idea” ábrás védjegy a 16., 20. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (lajstromszám: 283 952).

A közösségi védjegy jogosultja: Walter Waibel.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: Inter-IKEA Systems B.V.

A törlést kérelmező védjegye: Több közösségi és nemzeti ábrás és szövegvédjegy a 16., 20. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A törlési osztály határozata: Az „idea” védjegy törlése.

A fellebbezési tanács határozata: A törlés iránti kérelem elutasítása.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2006. április 10-én benyújtott kereset – A Fjord Seafood Norway és társai kontra Tanács

(T-113/06. sz. ügy)

(2006/C 131/87)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: a Fjord Seafood Norway AS (Oslo, Norvégia), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Isle of Lewis, Egyesült Királyság), Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norvégia) (képviselők: J. Juuhl-Langseth és P. Dyrberg ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- a 85/2006 rendelet megsemmisítése a Fjord Seafood Norway AS-t érintő részében;
- az Európai Unió Tanácsának kötelezése a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek tenyésztett lazacot exportálnak Norvégiából a Közösség területére, vagy azt a Közösségen belül állítják elő. A megtámadott rendelet dömpingellenes vámot vezet be a norvég eredetű tenyésztett lazacra.

Keresetük alátámasztására a felperesek elsőként arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet tévesen határozza meg, illetve alkalmazza a közösségi gazdasági ágazat fogalmát. A megtámadott rendelet a kárt szenvedő gazdasági ágat úgy határozza meg, hogy az az összermelés kevesebb, mint 5 %-át fedile, különösen, mivel más közösségi termelők norvég érdekeltségű csoportok tulajdonában vannak, vagy azokkal összefonódtak. A megtámadott rendelet ezért szerintük sérti az EGT-Megállapodást, különösen a letelepedés szabadságának elvét, a tőke szabad mozgásának elvét, az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmát, az alaprendeletet⁽¹⁾, és a 253. cikket.

A felperesek továbbá kifogásolják, hogy a megtámadott rendelet úgy határozza meg a közösségi gazdasági ágazat fogalmát, hogy az csak a tenyésztett lazac előállítóra vonatkozik. Álláspontjuk szerint abba a feldolgozóipart is bele kellett volna foglalni, mivel a szóban forgó lazac feldolgozásra is kerül, és a bevezetett vámok a feldolgozási költségeket is figyelembe veszik.

A felperesek arra is hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet a dömpinget és a károkat a 25 EU tagállamra vonatkozó adatok alapján értékelte, annak ellenére, hogy a vizsgálati időszak legnagyobb részében az EU-nak csak 15 tagállama volt. A norvég exportőrök 2004. május 1-jét megelőzően kifejtett piaci magatartása a tenyésztettlazac-iparral nem rendelkező tíz új tagállam piacán nem tekinthető a közösségi gazdasági ágazatot károsító dömpingnek.

A felperesek ezen kívül előadják, hogy a panaszosok és a norvég exportőrök által használt minták nem reprezentatívak, hogy a megtámadott rendelet nem bizonyította a norvég behozatal és a károsodás közötti ok-okozati összefüggést, valamint hogy nem vizsgálta, vajon nem az amerikai és kanadai behozatal által okozott károk lettek-e a norvég behozatal terhére róva. A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a megtámadott rendelet helytelenül, automatikusan kárnak minősítette a közösségi gazdasági ágazat elveszített piaci részesedését, hogy a vámok megállapításához használt átváltási árfolyamok hibásak, hogy a filé behozatali árának számítási alapja hibás, valamint hogy a közzététel e tekintetben nem volt kielégítő. Végül előadják, hogy a Fjord Seafood Norway vonatkozásában az előállítási költségek hibásan kerültek megállapításra.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, o.).